

☑ PŘÍBĚH PRAVÍ

Izraelci se vydali na cestu ven do svobody. Hospodin ale chtěl faraona ještě víc pokořit, takže zatvrdil jeho srdce a vládce Egypta začal litovat, že dal Izraelcům svobodu. Netrvalo dlouho a vyřítit se za nimi do pouště s šesti sty vojenskými vozy. Izraelci, vedení Mojžíšem, v té chvíli neprokázali mnoho odvahy a začali mu vyčítat, že je nenechal raději v egyptském zajetí. Lépe být otrokem, než nebýt vůbec. Ale Mojžíš důvěřoval svému Bohu, protože dobře věděl, že je mocný, věrný a má svůj lid rád.

A opravdu. Izraelci přicházejí k Rákosovému moři a jejich zoufalství stoupá na vrchol. Nemají už kam dál utéct. Tu se však na Hospodinův příkaz hluboké vody Rudého moře rozestupují a Izraelskému lidu se otevírá cesta na druhou stranu. Jen co tam dorazí, vrhá se mezi vodní stěny také faraonovo vojsko, tomu už však bezpečná cesta

dopřána není. Mořské vody se vrací zpět a vojsku nezbyvá, než na dně čekat na archeology. Zato Izraelci jsou již zcela svobodní.

Co nám z toho zůstalo...

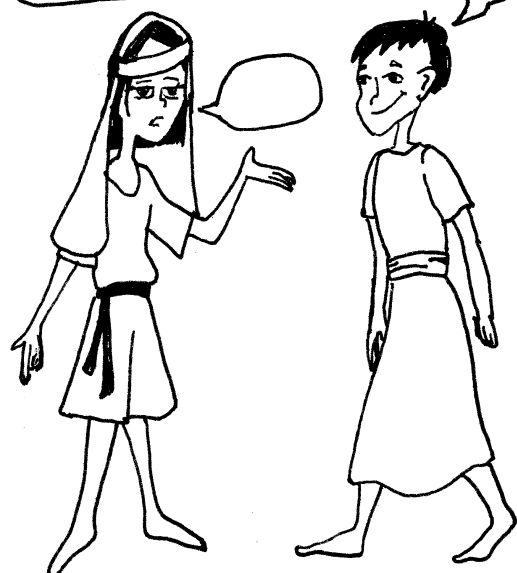
Nakolik je postava Mojžíše skutečná, to nevíme. Nejspíš v sobě spojuje více dávných hrdinů - skutečných i smyšlených. Dvojí je jisté: žádný jiný národ kromě Židů nikdy nevěřil, že Bůh stojí při něm a bude ho vždy chránit proti obrovské přesile. A žádný jiný ze současných národů nemá tak prastaré dějiny. Jak se vyvíjel historický příběh Féniciánů, Chetitů nebo i tehdejších Egypťanů? Rozhodně jinak než ten židovský. Židé tu totiž přes všechna úskalí, která překonávají, jsou do dnes.

ROZHOVOR S DĚTMI

FINESO, TO BYLO DOCELA STRAŠIDELNÉ, JAK JSME PROCHÁZELI TÍM MOŘEM, A NESL SE K NÁM LONDE FARAONOVÝCH BOJOVÝCH VOZŮ, KTERÉ ŘINČELY ZA NÁMI.

BYLO NĚLO, CO TI POKOHLO, ABY SES TOLIK NEBÁLA?

AKTIVITA PRO DĚTI

1. Pokud máte s sebou mušli od moře, dejte si ji k uchu a poslouchajte, jak šumí. Můžete zkusit taky docela potichoučku říkat šššššš. To zní docela klidně, ne?
2. Ale moře, které potkali Židé, se jim vůbec klidné nezdálo. To nebyl takový malý kousek moře, který si přivezeme jako památku z dovolené. Vody se rozestoupily, ale jako velká, strašidelná vodní stěna stály docela blízko procházejících Židů. Zkuste si to: Jeden z vás si zaváže oči a krok po kroku půjde dopředu. Ostatní můžou docela blízko šustit rukama, pusou, oblečením, prostě jako šumí voda, když je jí opravdu hodně. Hru hrajte tak dlouho, než bude slepý opravdu rád, že je z moře vysvobozen.

PÁN S NÁMI

S přechodem moře židovská cesta neskončila, ale naopak začala. Tehdy, na břehu Rudého moře, se ukázalo, že začít s poutí za svobodou se může zdát z různých důvodů zcela nemožné. A přitom mnohdy stačí pevně věřit, překročit práh, který se dříve zdál být hradbou... a cesta je volná!

Stojíme i my ve svých životech před nějakým mořem? Potřebujeme někomu odpustit, s někým se usmířit, v něčem sami na sobě zapracovat nebo udělat jiný, pro budoucnost důležitý, ale zdánlivě nezvladatelný krok? Zkusme si nyní dát chvíli čas na promyšlení a naplánování, kdy a jak bychom mohli vykročit. V modlitbě můžeme také požádat o sílu tento krok udělat.

CHALLENGE

Aby Izraelci unikli ze spárů faraona, museli se naprosto odevzdat svému Bohu. Často mu prostě museli věřit - možná trochu slepě, protože od něj minimálně neměli tolik slovní odezvy. Rozhodně to nebyla lehká pouť ani pro jednu ze stran.

Vy se teď pokusíte vžít do podobné situace. Jeden z vás musí mít zavázané oči a ostatní ho musí vést, ti ale nesmějí mluvit (on ano). Musíte jít náročnější cestou, kterou máte vyznačenou.

Napište, co bylo na cestě nejtěžší.